

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego „Prawodawstwo nieulegające dezaktualizacji”**(opinia rozpoznawcza)**

(2016/C 487/07)

Sprawozdawca: **Christian MOOS**Współsprawozdawca: **Denis MEYNENT**

Wniosek o konsultację	Prezydencja słowacka, 14.3.2016
Podstawa prawna	Artykuł 304 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej
Organ odpowiedzialny	Podkomitet ds. prawodawstwa nieulegającego dezaktualizacji
Data przyjęcia przez podkomitet	7.9.2016
Data przyjęcia na sesji plenarnej	21.9.2016
Sesja plenarna nr	519
Wynik głosowania	213/2/5
(za/przeciw/wstrzymało się)	

1. Wnioski i zalecenia

1.1. Prezydencja słowacka zwróciła się do EKES-u o przygotowanie opinii w sprawie prawodawstwa nieulegającego dezaktualizacji. Ta nowa koncepcja wpisuje się w ramy innych wniosków skierowanych do Komisji i współprawodawców w celu zapewnienia lepszego dostosowania prawodawstwa, w szczególności do potrzeby konkurencyjności UE oraz uwzględnienia specyfiki MŚP i mikroprzedsiębiorstw. Dotyczy zatem aspektów, w sprawie których EKES wielokrotnie się już wypowiadał.

1.2. EKES odnotowuje, że czynione są starania w celu poprawy jakości prawodawstwa europejskiego oraz że należy je zintensyfikować.

1.3. Komitet jest zdania, że wysokiej jakości, proste, zrozumiałe i spójne prawodawstwo „jest zasadniczym czynnikiem integracji i nie stanowi obciążenia ani kosztu, które należałoby zmniejszyć”. Jest niezbędne, jeśli chcemy generować zrównoważony wzrost gospodarczy oraz stymulować innowacje, konkurencyjność przedsiębiorstw, w tym MŚP, i tworzenie miejsc pracy wysokiej jakości.

1.4. Zasada „innowacyjności”, określona w rozdziale 2, wpisuje się w logikę programu REFIT. EKES przypomina zasady programu dotyczącego lepszego stanowienia prawa, już określone i stosowane, i podkreśla, że wspomniana nowa zasada nie może przeważać nad nimi i powinna być stosowana rozsądnie i z ostrożnością, zwłaszcza w dziedzinie ochrony socjalnej i ochrony środowiska, zdrowia i ochrony konsumentów.

1.5. EKES proponuje dalsze zbadanie możliwości związanych z zasadą innowacyjności poprzez wymianę sprawdzonych rozwiązań.

1.6. Innowacyjność jest jednym z warunków koniecznych z punktu widzenia zrównoważonego wzrostu w Europie. Należy zatem stworzyć ramy regulacyjne sprzyjające innowacji, chociaż nie istnieje prosty związek między innowacjami a ramami regulacyjnymi. Poza przepisami prawnymi niezbędne są też środki mające na celu promowanie i rozwijanie innowacyjności (środki administracyjne, środki fiskalne, plan inwestycyjny itd.).

1.7. Celem prawodawstwa europejskiego powinno być zawsze budowanie ram prawnych umożliwiających obywatelom i przedsiębiorstwom korzystanie z atutów rynku wewnętrznego oraz uniknięcie zbędnych obciążeń administracyjnych. Prawodawstwo nieulegające dezaktualizacji to takie przepisy, które są proaktywne i przewidujące. EKES opowiada się za prawodawstwem, które jest zdolne do przystosowania się do nowych warunków. Zdaniem Komitetu prawodawstwo nieulegające dezaktualizacji powinno opierać się na metodzie wspólnotowej.

1.8. Należy unikać niepotrzebnych kosztów regulacyjnych. Koszty regulacji powinny być proporcjonalne do korzyści, jakie z nich wynikają.

1.9. Komitet jest przekonany, że wszelkie przepisy muszą być wynikiem publicznych debat politycznych. W tym kontekście bardzo ważna jest rola społeczeństwa obywatelskiego i partnerów społecznych i należy wprowadzić odpowiednie ramy gwarantujące dialog społeczny i obywatelski wysokiej jakości, w ramach którego wyrażane opinie będą należycie uwzględniane.

1.10. EKES zaznacza, że dezaktualizacji nie powinna ulegać treść, jaki i proces legislacyjny, tak aby odpowiadały one potrzebom przedsiębiorstw i obywateli.

1.11. Prawodawstwo nieulegające dezaktualizacji powinno wytyczać zdecydowane cele – zawsze zgodne z celami wskazanymi w traktatach – oraz gwarantować elastyczność procesu transpozycji do prawa krajowego. Nie powinno być nadmiernie szczegółowe, a jedynie nakreślać ogólne ramy, które należy wdroyć w odpowiednim czasie i w odpowiedni sposób na szczeblu krajowym, po przeprowadzeniu konsultacji z partnerami społecznymi i z reprezentatywnymi organizacjami społeczeństwa obywatelskiego oraz po uwzględnieniu ich opinii. Należy dogłębniej przeanalizować stosowanie klauzul wygaśnięcia.

1.12. EKES opowiada się za wyjaśnieniem zasad pomocniczości i proporcjonalności, które często wykorzystują dla swoich celów przeciwnicy inicjatyw legislacyjnych, choć ich rozumowanie nie jest wystarczająco uzasadnione.

1.13. Społeczeństwo obywatelskie musi propagować prawodawstwo nieulegające dezaktualizacji. EKES posiada atuty, by być pośrednikiem pomiędzy ustawodawcą a organizacjami społeczeństwa obywatelskiego i partnerami społecznymi.

1.14. EKES podkreśla znaczenie ocen skutków przeprowadzanych na szczeblu krajowym i europejskim, w tym testu MŚP, dla wszystkich inicjatyw ustawodawczych i nieustawodawczych, tak aby decyzje polityczne podejmowane były w sposób świadomy i w oparciu o konkretne dane. Oceny skutków stanowią pomoc przy podejmowaniu decyzji politycznych, lecz nie są w stanie ich zastąpić.

1.15. EKES domaga się, by zasięmano jego opinii, gdy Komisja, Parlament i Rada uzgodnią wycofanie wniosków ustawodawczych, ponieważ należy ocenić skutki materialne i niematerialne takiego kroku.

1.16. Jest zdania, że Rada musi działać w bardziej przejrzysty sposób, a przyszła zmiana traktatów powinna mieć na celu poprawę spójności decyzji podejmowanych w Radzie. Należy także poszerzyć uprawnienia Parlamentu.

1.17. EKES uważa za konieczne wykorzystanie na większą skalę wzmocnionej współpracy; jednocześnie należy jednak unikać osłabienia instytucji.

1.18. Komitet nalega na swój udział w procesach konsultacyjnych, które powinny iść w parze z pogłębieniem UGW. Należy w lepszy sposób włączyć Parlament Europejski i organy doradcze do europejskiego semestru.

1.19. EKES popiera stosowanie przyspieszonej procedury ustawodawczej w ramach rozmów trójstronnych wyłącznie w pilnych przypadkach.

2. Uwagi ogólne

2.1. Prezydencja słowacka zwróciła się do EKES-u o przygotowanie opinii w sprawie nieulegającego dezaktualizacji prawodawstwa oraz o rozważenie, w jaki sposób UE może poprawić jakość przepisów, tak aby były one w stanie dostosować się do potrzeb gospodarki i społeczeństwa w czasach szybkich przemian. Prezydencja zastanawia się, jak utrzymać na rozsądnym poziomie koszty regulacji dla przedsiębiorstw, nie zaniedbując przy tym celów traktatów.

2.2. Prawodawstwo nieulegające dezaktualizacji to takie przepisy, które są proaktywne, przewidujące oraz oferują maksymalną jasność i pewność prawa. EKES opowiada się zatem za prawodawstwem, które potrafi się dostosowywać i jednocześnie jest w stanie przewidzieć zmiany.

2.3. Regulacje są również potrzebne do realizacji celów politycznych traktatów. Unia jest gospodarką rynkową i niektóre przepisy niosą ze sobą koszty dla przedsiębiorstw, np. w dziedzinie bezpieczeństwa i zdrowia w miejscu pracy. Równowaga między celami gospodarczymi i społecznymi gwarantuje pokój społeczny w Europie. Prawodawstwo nieulegające dezaktualizacji powinno szanować tę równowagę i promować spójność gospodarczą, społeczną i terytorialną oraz solidarność między państwami członkowskimi.

2.4. EKES popiera i podkreśla konieczność wzmocnienia legitymacji prawodawstwa europejskiego poprzez lepsze stanowienie przepisów, niemniej zwraca uwagę, by dążenie do unikania dezaktualizacji nie doprowadziło do odpolitycznienia procesu legislacyjnego. Komitet jest przekonany, że wszelkie przepisy muszą być wynikiem debat politycznych. W tym względzie należy wziąć pod uwagę ważną rolę społeczeństwa obywatelskiego i partnerów społecznych w ramach dialogu społecznego.

2.5. Nieulegające dezaktualizacji prawodawstwo to takie przepisy, które obywatele postrzegają jako uzasadnione. Powinny one opierać się na zasadach reprezentacji, konsensusu i uczestnictwa oraz być w stanie zapewnić wyniki bądź rozwiązania wspólnego problemu.

2.6. EKES sądzi, że europejski proces legislacyjny zasługuje na przegląd w kontekście traktatu z Lizbony i, w razie konieczności, w ramach nowego traktatu, tak aby polityki europejskie przynosiły jak najlepsze wyniki. Komitet pragnie uwypuklić ten właśnie aspekt nieulegającego dezaktualizacji prawodawstwa, a mianowicie jego jakość, legitymację, przejrzystość i charakter integrujący.

2.7. EKES zaznacza, że dezaktualizacji nie powinna ulegać zarówno treść, jaki i proces legislacyjny, tak aby odpowiadały one potrzebom przedsiębiorstw i obywateli. Innymi słowy, jest to kwestia demokracji na poziomie europejskim.

2.8. Tak więc decydujące znaczenie ma wola polityczna władz oraz ich wybór. Każde prawodawstwo można oceniać pod kątem jego zdolności do przełożenia tej woli politycznej na rzeczywistość oraz jego jakości demokratycznej. Komitet proponuje więc oceniać nie tylko treść prawodawstwa, lecz także proces legislacyjny.

2.9. Ta nowa koncepcja prawodawstwa nieulegającego dezaktualizacji wiąże się z innymi inicjatywami na rzecz lepszego stanowienia prawa. EKES wielokrotnie wypowiadał się w swoich opiniach ⁽¹⁾ na temat programu „lepszego stanowienia prawa” i programu REFIT ⁽²⁾. Pragnie przypomnieć swoją opinię w sprawie proaktywnego podejścia do prawa ⁽³⁾.

2.10. Wprowadzenie w życie programów lepszego stanowienia prawa i REFIT (ten ostatni został zainicjowany przez Komisję Europejską w 2012 r. w celu zmierzenia obciążeń administracyjnych obowiązujących przepisów prawnych oraz ich wyeliminowania w razie konieczności) należy do najważniejszych priorytetów trzech prezydencji (Niderlandów, Słowacji i Malty) w okresie między styczniem 2016 r. a czerwcem 2017 r. Wyraźnie widać, że idea prawodawstwa nieulegającego dezaktualizacji wpisuje się w logikę tych programów.

2.11. EKES odnotowuje, że czynione są starania w celu poprawy jakości prawodawstwa europejskiego oraz podkreśla, że należy je zintensyfikować. Komitet przyjmuje do wiadomości komunikat Komisji z 19 maja 2015 r. ⁽⁴⁾ oraz porozumienie międzyinstytucjonalne w sprawie lepszego stanowienia prawa z 13 kwietnia 2016 r. ⁽⁵⁾, stwierdzając jednocześnie, że do tego ostatniego nie został włączony.

2.12. Komitet jest zdania, że wysokiej jakości, proste, zrozumiałe i spójne prawodawstwo gwarantowane przez Komisję, Parlament i Radę stanowi warunek sine qua non zapewnienia trwałego wzrostu gospodarczego i stymulowania innowacji, konkurencyjności przedsiębiorstw, w tym MŚP i mikroprzedsiębiorstw, oraz tworzenia wysokiej jakości miejsc pracy. Ponadto należy w pełni wprowadzić w życie *Small Business Act* we wszystkich dziedzinach.

2.13. Europejskie prawodawstwo jest podstawowym czynnikiem integracji i nie stanowi obciążenia ani kosztu, które należałoby zmniejszyć. Odpowiednio skonstruowane, stanowi za to istotną dla wszystkich podmiotów i obywateli europejskich gwarancję ochrony, promowania i pewności prawa ⁽⁶⁾.

2.14. EKES przypomina o znaczeniu już zdefiniowanych zasad mających na celu zapewnienie odpowiedniego prawodawstwa. Dotyczy to m.in. zasad właściwego i terminowego wdrażania, zasad pomocniczości i proporcjonalności, ostrożności, przewidywalności, zasady „najpierw myśl na małą skalę”, zewnętrznego wymiaru konkurencyjności i testu rynku wewnętrznego.

2.15. Wydaje się, że dla Rady coraz ważniejszy staje się nowy aspekt prawodawstwa, a mianowicie zasada innowacyjności. Zasada ta, która wymaga uwzględnienia wpływu na badania i innowacje przy opracowywaniu i przeglądzie przepisów, jest jednym z wielu kryteriów oceny wniosków ustawodawczych Komisji w obszarach o charakterze technicznym, technologicznym lub naukowym. Powinna ona jednak być stosowana ostrożnie i w sposób inteligentny, zwłaszcza w dziedzinie ochrony socjalnej i ochrony środowiska, zdrowia i ochrony konsumentów.

⁽¹⁾ Wykaz opinii i raportów informacyjnych EKES-u.

⁽²⁾ Dz.U. C 230 z 14.7.2015, s. 66 i Dz.U. C 303 z 19.8.2016, s. 45.

⁽³⁾ Dz.U. C 175 z 28.7.2009, s. 26.

⁽⁴⁾ „Lepsze wyniki dzięki lepszemu stanowieniu prawa” COM(2015) 215 final.

⁽⁵⁾ „Lepsze stanowienie prawa” (Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1).

⁽⁶⁾ Dz.U. C 303 z 19.8.2016, s. 45.

2.16. Z konkluzji Rady ds. Konkurencyjności⁽⁷⁾ wynika, że „powinna być stosowana »zasada innowacyjności«, która zakłada, że w procesie opracowywania i przeglądu regulacji we wszystkich dziedzinach polityki uwzględniany jest wpływ tych regulacji na badania naukowe i innowacje”. Znajduje to również odzwierciedlenie we wniosku prezydencji słowackiej oraz w niedawnym badaniu Centrum Studiów nad Polityką Europejską⁽⁸⁾, zgodnie z którym zbyt rygorystyczne zasady mogłyby zablokować inwestycje i osłabić innowacyjność. Takie podejście wpisuje się także w logikę programu REFIT.

2.17. Komitet sądzi, że trzeba ją zdefiniować z wyprzedzeniem oraz uważnie sprecyzować zakres jej zastosowania.

2.18. Zdaniem EKES-u zasada innowacyjności powinna mieć takie samo znaczenie jak wymienione w pkt 2.14 inne kryteria wykorzystywane przez Komisję do oceny oddziaływania wniosku ustawodawczego. Trzeba zatem znaleźć równowagę między zasadą innowacyjności a pozostałymi kryteriami oraz dopilnować, by nie przeważała ona nad nimi.

2.19. EKES proponuje, by prezydencja słowacka dogłębniej zbadała możliwości związane z zasadą innowacyjności poprzez wymianę sprawdzonych rozwiązań. Na tej podstawie Komisja będzie w stanie przygotować ocenę możliwości i wpływu nowej zasady.

2.20. Celem prawodawstwa europejskiego powinno być zawsze budowanie ram prawnych umożliwiających obywatelom i przedsiębiorstwom korzystanie z atutów i swobód rynku wewnętrznego, tj. promowanie innowacyjnych ruchów w Europie. Oznacza to unikanie zbędnych obciążeń administracyjnych. Nieprzemysłane, przestarzałe i uciążliwe przepisy należy zmienić lub uchylić.

2.21. EKES uważa, że koszty regulacji powinny być proporcjonalne do korzyści, jakie z nich wynikają. W interesie przedsiębiorstw, obywateli oraz organów egzekwowania prawa należy unikać zbędnych kosztów i obciążeń administracyjnych. Ważne jest, aby zysk netto i wartość dodana przepisów przewyższały jego koszty dla przedsiębiorstw i całego społeczeństwa.

3. Perspektywiczne propozycje dotyczące prawodawstwa nieulegającego dezaktualizacji

3.1. EKES domaga się lepszego zdefiniowania pojęcia „prawodawstwa nieulegającego dezaktualizacji”. Musi ono odpowiadać wartościom i celom Unii Europejskiej zgodnie z art. 1 i 2 traktatu lizbońskiego. W związku z tym zasada innowacyjności, która jest jednym z priorytetów prezydencji słowackiej⁽⁹⁾, a zatem jest ściśle powiązana z nową koncepcją prawodawstwa nieulegającego dezaktualizacji, musi być stosowana odpowiedzialnie.

3.2. Innowacyjność jest jednym z warunków koniecznych z punktu widzenia zrównoważonego wzrostu w Europie. Wszystkie przepisy, zarówno europejskie, jak i krajowe, muszą unikać nakładania zbędnych obciążeń na przedsiębiorstwa, a zwłaszcza MŚP, które dysponują niewielkimi środkami. Innowacje i konkurencyjność stanowią podstawę sukcesu społecznej gospodarki rynkowej w Europie. Innowacyjność wymaga ram regulacyjnych odpowiedniej jakości. Wzajemne oddziaływanie między prawodawstwem a innowacyjnością jest skomplikowane i nie może być rozpatrywane jedynie z punktu widzenia ilościowego, w sensie większej lub mniejszej ilości przepisów ustawowych⁽¹⁰⁾.

3.3. Zdaniem EKES-u należy z wyprzedzeniem ocenić zastosowanie w prawodawstwie europejskim klauzul wygaśnięcia, tak aby uniknąć w przyszłości przeszkód biurokratycznych.

3.4. Prawodawstwo nieulegające dezaktualizacji powinno wytyczać zdecydowane cele, zawsze w zgodzie z celami traktatów, oraz gwarantować elastyczność procesu transpozycji do prawa krajowego, z poszanowaniem przytoczonych tu zasad. Nie powinno być nadmiernie szczegółowe, a jedynie wytyczać ogólne ramy, które następnie mogą zostać w razie potrzeby uzupełnione bądź poprzez instrumenty o charakterze nieustawodawczym, bądź przez krajowe organy regulacyjne, partnerów społecznych czy system samoregulacji, oczywiście zawsze pod kontrolą organów ustawodawczych na właściwym poziomie.

3.5. EKES opowiada się za wyjaśnieniem zasad pomocniczości i proporcjonalności. Poszanowanie zasady pomocniczości czy też podziału kompetencji ma pierwszorzędne znaczenie dla sprawnego funkcjonowania Unii jako wspólnej przestrzeni prawnej. Niemniej, przeciwnicy inicjatyw legislacyjnych czasami wykorzystują te dwie zasady dla swoich celów, choć ich rozumowanie nie jest wystarczająco uzasadnione. Trzeba wyjaśnić kryteria określające stosowanie zasad pomocniczości i proporcjonalności. Przestrzeń prawna UE musi być jedną i niepodzielną całością.

⁽⁷⁾ Konkluzje Rady ds. Konkurencyjności z dnia 26 maja 2016 r. (pkt 2), http://www.consilium.europa.eu/register/fr/content/out/?&typ=ENTRY&i=ADV&DOC_ID=ST-9580-2016-INIT

⁽⁸⁾ Centrum Studiów nad Polityką Europejską to grupa refleksyjna z siedzibą w Brukseli.

⁽⁹⁾ <http://www.eu2016.sk/data/documents/presidency-programme-eng-final5.pdf>.

⁽¹⁰⁾ *Better regulations for innovation-driven investment at EU level* [Lepsze stanowienie prawa z myślą o inwestycjach wykorzystujących innowacje na szczeblu UE], dokument roboczy służb Komisji: https://ec.europa.eu/research/innovation-union/pdf/innovrefit_staff_working_document.pdf.

3.6. EKES uważa za niezbędne przyjrzenie się przede wszystkim procesowi legislacyjnemu na poziomie europejskim w celu poprawy jakości przepisów. Spora liczba inicjatyw ma na celu usprawnienie procesu legislacyjnego, lecz zainteresowane strony nie mogą się porozumieć co do środków. EKES odsyła do wytycznych Komisji zawartych w programie „Lepsze stanowienie prawa” (19 maja 2015 r.) i porozumienia międzyinstytucjonalnego (grudzień 2015/16 r., kwiecień 2016 r.), sprawozdania Brok-Bresso (luty 2016 r.), sprawozdania Hübner (marzec 2016 r.), sprawozdania Giegold (koniec maja 2016 r.), a zwłaszcza *Small Business Act* (luty 2011 r.). Wskazuje również na propozycje rządów i parlamentów państw członkowskich, inicjatywy takich grup jak Międzynarodowy Ruch Europejski (EMI) i Unia Federalistów Europejskich (UEF) oraz wkład instytutów badawczych i grup refleksji.

3.7. Zorganizowane społeczeństwo obywatelskie odgrywa istotną rolę w rozwoju europejskiej opinii publicznej. Europa potrzebuje mniej rozdrobnionej opinii publicznej, która przyczyniałaby się do propagowania europejskiego prawodawstwa nieulegającego dezaktualizacji. Jako przedstawiciel zorganizowanego społeczeństwa obywatelskiego w Europie EKES może ułatwiać konsensus między różnymi podmiotami społeczeństwa obywatelskiego na wszystkich poziomach, również w państwach członkowskich. Mówiąc dokładniej, EKES jest ważnym pośrednikiem pomiędzy ustawodawcą a organizacjami społeczeństwa obywatelskiego i partnerami społecznymi.

3.8. EKES jest świadomy znaczenia ocen skutków, zwłaszcza dla MŚP. Powinny one zostać wzięte pod uwagę w procesie legislacyjnym, ale nie mogą one zastąpić procesu politycznego.

3.9. Uproszczenie przepisów, które trudno zrozumieć, a nawet zastosować, bądź porzucenie zasad, które stały się zbyt techniczne, może być korzystne dla obywateli i gospodarki, przyczyniając się do budowania otoczenia sprzyjającego wzrostowi i tworzeniu większej liczby miejsc pracy wysokiej jakości (*enabling environment*). Niemniej EKES domaga się, by zasięmano jego opinii, gdy Komisja, Parlament i Rada uzgodnią wycofanie wniosków ustawodawczych. W takim wypadku trzeba ocenić skutki materialne i niematerialne takiego kroku i powiadomić o nich Komitet.

3.10. W traktacie z Lizbony przewidziano wzmocnienie roli Parlamentu Europejskiego oraz metody wspólnotowej. W czasach kryzysu Rada Europejska stała się fundamentem europejskiego systemu instytucjonalnego. Zdaniem Komitetu należy to skorygować. Prawodawstwo nieulegające dezaktualizacji powinno opierać się na metodzie wspólnotowej.

3.11. Posiedzenia Rady, na których decyzje podejmuje się większością kwalifikowaną, powinny być publicznie dostępne z myślą o zapewnieniu większej przejrzystości i demokracji. Zasadą powinno być zresztą głosowanie większością kwalifikowaną w Radzie. Komitet sądzi, że przyszła reforma traktatów powinna zmierzać do poprawy spójności decyzji Rady, której różne składy realizują obecnie częściowo sprzeczną politykę, co ma wyraźne konsekwencje dla jakości prawodawstwa.

3.12. Rozszerzenie uprawnień Parlamentu Europejskiego, przewidziane w traktatach, lecz nadal nie urzeczywistnione, należy przeprowadzić w możliwie najkrótszym czasie. Wprowadzone w traktacie z Lizbony (art. 225 TFUE) ograniczone prawo inicjatywy należy w większym stopniu stosować zgodnie z postanowieniami traktatu. Odrzucenie przez Komisję powinno być możliwe jedynie ze względów formalnych, zwłaszcza w wypadku niewystarczającej podstawy uprawnień.

3.13. Różnice w tempie integracji dają się od dawna zauważyć w UE i zdaniem wielu państw członkowskich będą nie do uniknięcia w przyszłości. W tym kontekście EKES uważa za konieczne wykorzystanie w większym stopniu wzmocnionej współpracy. Jednocześnie należy unikać osłabienia instytucji w wyniku zmiennej geometrii europejskich projektów z zakresu integracji. Podstawą wzmocnionej współpracy powinno być głosowanie większością kwalifikowaną.

3.14. EKES popiera wniosek Parlamentu Europejskiego, by zapewnić unii gospodarczej i walutowej (UGW) „skuteczne i demokratyczne zarządzanie ekonomiczne”. Ponownie nalega na włączenie Komitetu do procesów konsultacyjnych, które muszą towarzyszyć pogłębieniu UGW, jeżeli ma w nim uczestniczyć społeczeństwo obywatelskie.

3.15. EKES jest zdania, że stosowanie procedury przyspieszonej w ramach rozmów trójstronnych powinno być stosowane jedynie w sytuacjach niecierpiących zwłoki, co jest zresztą zgodne z postanowieniami Traktatu. W przeciwieństwie do komisji Parlamentu Europejskiego posiedzenia trójstronne nie są ani przejrzyste, ani dostępne. Zredukowanie procedury ustawodawczej do jednego czytania ogranicza udział społeczeństwa obywatelskiego.

3.16. EKES sądzi, że instrumenty i procedury wprowadzone w następstwie kryzysu finansowego i kryzysu euro trzeba lepiej uwzględnić w europejskich ramach prawnych. Należy w lepszy sposób włączyć Parlament Europejski i takie organy jak Europejski Komitet Regionów (KR) i EKES do europejskiego semestru. Europejski mechanizm stabilności powinien stanowić część ram prawnych UE.

3.17. W odniesieniu do aktów delegowanych, Komisja powinna zapewnić większą przejrzystość podejmowanych decyzji (zob. art. 290 TFUE), na co Komitet wielokrotnie zwracał uwagę.

Bruksela, dnia 21 września 2016 r.

Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
Georges DASSIS
